

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00096/2011-01

Дана: 16.08.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **К.С.** из Чачка, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 16.августа 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **К.С.** из Чачка изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00414/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

К.С. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Чачку на парничној реферади, а поднела је пријаву за избор у Основном суду у Чачку, Вишем суду у Чачку, Привредном суду у Чачку и Прекршајном суду у Чачку.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;

- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности истиче да је у периоду 2006-2008.година имала 33,33% укинутих одлука, као одличан резултат суда у коме је радила.

У погледу оспособљености истиче да је имала у 2006.години 76,47% испуњеност судијске норме, у току 2007.године 85,70% испуњености судијске норме и у току 2008.године 79,43% испуњеност судијске норме.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 293 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00517/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 293 изреке одлуке, дати су разлози разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености подносиоца приговора.

У погледу стручности и оспособљености а на основу члана 14 став 1 тачка 1 и 3 Одлуке о критеријумима и мерилима а у вези броја укинутих и преиначених одлука, остварења судијске норме и начина поступања са старим предметима.

У погледу остварења судијске норме се истиче да ни у једној години у посматраном периоду није остварила судијску норму. У 2006.години према подацима Министарства правде остварила је 36,36% судијске норме, а по подацима Општинског суда Чачак 76,43% судијске норме; у 2007.години остварила је 57,23% судијске норме а према подацима Општинског суда Чачак 85,70% судијске норме; у 2008.години према подацима Министарства правде остварила је 63,84% судијске норме а према подацима Општинског суда у Чачку 79,43% судијске норме.

У погледу оспособљености сумња у испуњеност критеријума потиче из чињенице да је у 2006.години имала 54,55% укинутих одлука; у 2007.години 30,77% укинутих одлука и 15,38% преиначених одлука у парничној материји а у материји радних спорова 50%

укинутих одлука; у 2008.години имала је 42,86% укинутих одлука у П материји, а 20% у радним споровима.

У погледу начина поступања са старим предметима и дужине трајања поступка сумња је образована на основу чињенице да је на крају сваке године имала велики број назованих старих предмета како у П предметима тако и у предметима радних спорова, односно да је на почетку 2006.године имала 35 старих П предмета и 27 радних спорова, а на крају те године 24 П старих предмета и 16 радних спорова, на крају 2007.године 42 П стара предмета, од незавршених старих у радној материји 24 од 57 у раду, на крају 2008.године имала је 34 П стара предмета и 19 радних спорова од 55 незавршених предмета у радној материји

Против те одлуке изјавила је жалбу Уставном суду Србије дана 17.08.2010.године.

Жалбу изјављује због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истиче да је том одлуком повређено основно правило *ne bis in idem*, јер је ВСС поново одлучио о истом као у одлуци од 25.12.2009.године, да иста одлука не може бити нити допуна нити исправке цитиране одлуке, да се иста заснива на потпуно новим чињеницама и новим доказима а који нису постојали у време одлучивања о пријави већ су исти накнадно прибављени, понавља све наводе о повреди уставних права, а који се односе на повреду начела правне сигурности, права на правично суђење у разумном року, права на ефективан правни лек, забране *reformatio in peius*, као и забране дискриминације, даје разлоге за погрешну примену материјалног права и битне повреде поступка.

У погледу погрешно утврђеног чињеничног стања истиче да је за судију Општинског суда у Чачку први пут бирана 22.12.2005.године, да је поред П реферате и материје радних спорова радила и у ванпарничној реферати (Пом, Р1, Ипв и оставинске предмете), да је старе предмете у рад примила од других колега, да је решавању тих предмета придавала посебан значај, а да боље резултате није ни могла да оствари обзиром да је 2006.година била прва година у којој је практично поступала као судија, па је при том нејасно који проценат остварења норме је требала да оствари.

Поднеском од 24.09.2010.године подносилац приговора указује да је за судију изабрана дана 22.12.2005.године, па да се сходно томе у поступку избора посматрају резултати од датума самог избора. Указује да је важна чињеница број и структура предмета, као ни број старих предмета по којима је подносилац приговора поступала у 2006.години није резултат њеног претходног рада као судије, већ је предмете добила у рад од својих колега, а у току целе године примила је и поступала по новим предметима, сматра да је у раду имала више предмета које је примила од својих колега него новопримљених предмета. Износи став да је нејасно који то проценат норме подносилац није испунила да би остварила минимум оријентационе норме, које параметре је користио ВСС да би утврдио тај проценат. Истиче да подаци приказани у извештајима о раду Општинског суда у Чачку јасно говоре да је подносилац врло успешно обављала судијску дужност. Статистики приказује за сваку посматрану годину број укупно решених предмета и ожалбених предмета и из тога извлачи закључак да је у посматраном периоду имала мали број ожалбених одлука, да на квалитет њених одлука указује да су странке у малом броју предмета користиле право на коришћење редовног правног лека, а да је однос решених предмета и укинутих одлука такав да говори у прилог квалитетних одлука подносиоца приговора, а из тога и питање да ли се судија може због тако малог броја укинутих одлука разрешити. У погледу квалитета указује да пред окружним судом није

отворена ни једна расправа по жалби, да у закљученим предметима није поново отварао расправу, а да је све одлуке урадила у законском року. Сматра да би за оцену рада судије било потребно да протекне најмање 5 година. У погледу решавања старих предмета констатује да није тачна констатација ВСС да није давала приоритет у решавању старих предмета. Повећање броја старих предмета не сматра својом кривицом већ кривицом судија од којих их је примала у рад, а да та чињеница није резултат њеног рада, а да је при том поступала у старим сложеним предметима где је поступак трајао 10 и више година у којима није донета ни једна одлука, а да је при том није показивала спорост у решавању старих предмета, већ их је решавала у најкраћем року, а уз то да је показала ефикасно правничко знање из чињенице да су исти решавани правоснажном судском одлуком. Указује да на њен рад нису имали примедбе нити председник општинског суда нити председник окружног суда. У погледу стручности указује да ВСС није имао у виду да је правни факултет завршила за 4 године, а при том и правосудни испит положила пре рока за полагање правосудног испита.

Подноском од 28.09.2010.године подносилац приговора остаје код датих навода а исте допуњује правним ставовима.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 22.06.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Чачку, Извештај о раду Општинског суда Чачак за период 2006-2008.година, Извештај Министарства правде за период 2006-2008.година, Извештаје повереника за информације од јавног значаја, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност у Општинском суду у Чачку, на судијску дужност је први пут изабрана 2005.године и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

П предмета укупно у раду 198 примила од тога нових 94 предмета, решила 88 предмета испуњење норме 45,48%, 11 ожалбених 5 потврђених 6 укинутих или 54,54%, просек одељења 21,46%.

П1 предмета 95 у раду примила од тога нових 37 решила 44, остварење норме 24,91%, без ожалбених одлука.

Ипв предмета у раду 4 исте решила.

Укупно према извештају суда остварење судијске норме 76,47%

Дана на раду 212.

2007.године

П предмета укупно у раду 178 од тога примила нових 89 решила 107 остварење норме 51,40%, 13 ожалбених 7 потврђених 2 преиначене и 4 укинуте или 30,77%, просек одељења 25,90%.

П1 предмета у раду 92 од тога примила нових 51 решила 57 предмета остварење норме 24,20% 2 ожалбене 1 потврђена 1 укинута.

Укупно остварење судијске норме 85,70%

Дана у раду 209.

2008.године

П предмета укупно у раду 215 од тога примила нових 108 решила 117 остварење норме 49,15% 14 ожалбених 8 потврђених 6 укинутих или 47,85%, просек одељења 22,70%.

П1 предмета укупно у раду 100 од тога примила 41 нови, решила 45 остварење норме 20,70% 10 ожалбених 7 потврђених 1 преиначена и 2 укинуте, 20%.

Укупно остварење судијске норме 79,43%.

О предмета ожалбених 2 и 2 укинуте.

Дана у раду 219

На почетку посматраног периода 01.01.2006.године имала је у раду 35 П старих предмета а на крају посматраног периода 31.12.2008.године 34 предмета. Одељење у просеку у исто време има просечно 53 стара предмета на крају посматраног периода 39 предмета. Истовремено у П1 предметима на почетку посматраног периода 27 предмета на крају посматраног периода 19 предмета; истовремено одељење на почетку посматраног периода просечно имало 42 предмета на крају посматраног периода просечно 19 предмета. Просечно посматрано подносилац приговора је за посматрани период смањила број старих предмета у П предметима за 2,80%, док је просек одељења био 26,42%, у предметима П1 смањила за 29,63% док је просек одељења био 54,76%.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије и предлога Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да

подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узете се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имала већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у грађанској материји износи 25%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у свим годинама имао проценат укинутих одлука и изнад просека одељења у којем је вршила судијску дужност. Дакле 2006.године укинутих 54,54%% просек одељења 21,6%, 2007.године 30%, просек одељења 25,9% те 2008.године укупно 38,60% а у материји опште парнице 47,85% просек одељења 22,70%. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунила услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију. Овако високим процентом укинутих одлука ствара се правна несигурност, а коју судија у раду мора до обезбеди својим одлукама. Честим укидањем одлука поступци неосновано дуго трају и самим тим се и не обезбеђује ефикасна судска заштита и правна сигурност коју судска одлука мора обезбеди. Из датих разлога Високи савет сматра да подносилац приговора није испунио критеријум стручности. И резон подносиоца приговора није прихватљив, јер чињеница да 2006.година представља практично њену прву годину у којој врши судијску дужност, па да у истој години и има незнатно већи проценат укинутих одлука, у 2008.години, у којој се години од судије очекује искусно поступање, и даље се задржава висок проценат укинутих одлука, а што недвосмислено указује на нестручност подносиоца приговора.

Подносилац приговора и сходно одредби члана 6 Правила није показала довољан ниво оспособљености. Ово проистиче из чињенице да није остварена нити у једној години оријентациона норма, односно није решен минимално очекиван број предмета, који судија у току једне године мора да реши. Подносилац приговора је имала довољан број предмета да оствари судијску норму али то није учињено нити у једној од посматраних година. При том подносилац приговора није била преоптерећена. Из статистичких

података се види да подносилац приговора није имала већи број старих предмета од просека одељења, већ насупрот, а да је укупно посматрајући решила најмање број старих предмета и у односу просек одељења и најмање смањила број старих предмета у раду. Неоспособљеним поступањем допринела је да и на крају посматраног периода у раду задржава велики број старих предмета, чиме се и озбиљно доводи у питање остварења начела суђења у разумном року. Подносилац приговора је приликом формирања свог већа примила одређен број старих предмета, али по броју не изван просека одељења. Уколико се од судије у току вршења прве године судијске дужности и не очекује да реши већи број старих предмета, јер је рационално да се у току године упозна са истима, идентификује спорна питања и одреди начин решавања истих, утолико се од судије већ у другој и трећој години очекује решавање тих старих предмета у већем броју, односно барем у броју по просеку одељења. Подносилац приговора ово очекивање није остварила, а што указује на чињеницу да не поседује довољну оспособљеност за вршење судијске функције. Отуда високи савет налази да је и одлуком првог састава Високог савета судства основано оборена ова претпоставка.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС

